Sensul Leadershipului

On Iulie 03, 2016

Găsește esența înțelegerii imaginii care te uimește prin intriga ei neașteptată, acceptând ca punct de reper realitatea „din afara" așteptărilor tale.

Îmi făcusem o obligație imperioasă din a ști asemenea lucruri, pe care doar sugestia unor revelații - cu rol de „ia aminte" - le putea determina importanța, la răscrucea opțiunilor de care depindea viitorul meu. Într-o imagine ce corespundea în foarte mare măsură acelei realități unde răsuna biruința tentativelor de interpretare a unor situații, acțiuni individuale și colective, în încercarea de a găsi un fir călăuzitor între zbuciumul vieții și admirația pentru înaltele virtuți morale.

O astfel de realitate putea să rămână integrată la nivel elementar de conștiință, cu riscul de a se dilua într-o pasivitate condamnabilă, ca un fel de pedepsire a preocupărilor mele revelatoare, fiind evaluată în conformitate cu capacitatea de a recunoaște emoțiile celorlalți și capacitatea de a reacționa la ele. Concepția înaintată despre lume, extrăgând minereul prețios a-l perspectivei de a vedea totul prin ochii unui artist care își face religie din refuzul faptului împlinit, pentru a-l topi la creuzetul memoriei ce coagulează sensuri împărtășite de grupuri largi de oameni, putea să constituie expresia supremă a mentalității și artei mele.

În plus, destul de înaintat în privința ideilor, simțirilor și actelor cugetării care îmi puneau la încercare capacitatea de previziune a unei variabile de tip "Tablou", ce includea apariția anumitor răspunsuri și teorii sub acțiunea unor forțe întâmplătoare, de care numai o minte plină de asteptări până la refuz este în stare să le sesizeze, m-am așezat eu însumi de nenumărate ori între modul de a vedea lumea și modul de a acționa în limitele ei.

Se forma astfel un țesut continuu în interiorul parcursului meu literar, de la senzația de văz în condițiile pătrunderii în mister, de coborâre în adâncurile deschise în creație, prin relaționarea cu profunzimile cele mai tainice ale omului, până la senzația de a fi participant la crearea conținutului unei noi abordări de leadership.

Dar întotdeauna o abordare nouă necesită, prin varietatea și amploarea situațiilor, o necontenită dinamică a vieții și personajelor care o compun, forțe în mișcare care încearcă să se opună schimbării sau care o acceptă fără să se opună.

Leadership: Te califici în fazele parcursului formator de tip *„ghidează explorarea lumii din jurul tău, spre ceea ce poți face cu ea", încât să produci o viziune esențializată cuprinsă între ceea ce ți se întâmplă și ceea ce descoperi că ți se ascunde de fapt?*

Un fragment din cartea *Copiii Vântului* de Jorge Icaza, scoate în evidență realitatea acelor lucruri pe care încercam să le înțeleg, acele piese importante necesare în completarea „tabloului" pe care trebuia să le șlefuiesc bine înainte de a le da o anumită culoare în lucrările mele.

"Într-o după-amiază de vară, atotputernicul preot de la Guagraloma a fost chemat să dea sfânta împărtășanie unui om care trăgea să moară. Dar în cale i-a ieșit diavolul. Un grup de metișsi făcuseră cerc în jurul unei palpitante lupte de cocoși, râzând și făcând prinsori. Ce mai contează un muribund, când intervine un joc bănesc și o miză pe măsură?

După ceva vreme, în mijlocul strigătelor și comentariilor de la sfârșitul luptei, se ivi un copil,

plângând și gâfâind din cauza urcușului greu. Apropiindu-se de preot, îi spuse: "A murit ! A murit, părinte ! " Se înțelege că a murit, cine spune altfel? A primit două lovituri în cap ca niște gloanțe ! răspunse preotul, tremurând de emoție.

Nu, nu, ci de friguri a murit, în cocioaba lui. Toți l-au părăsit... Acum nu mai are nevoie de nimic... Nu mai are nevoie de nimeni, a oftat adânc băiatul. Şi abia în acel moment i-a fost ușor să descopere în surâsul dulceag și slugarnic al preotului lăcomia vicleană, lipsită de scrupule."

În fiecare om cu sutană se ascunde un vrăjitor, și este ușor de înțeles că binele sau răul atârnă, după cum zicea Schopenhauer, mai ales de ceea ce se află în el însuși și se petrece înăuntrul lui.

Iar tabloul pe care îl conturează un scriitor interesat de redarea umanului, lucrând la portrete vii inspirate din realitate, ceea de admirăm la profunzimea și perspectiva imaginii pe care textul său îl aduce în prim plan, este modalitatea de a surprinde tocmai acel ceva dinăuntrul omului care iese la iveală atunci când realitatea "din afara" așteptărilor sale are o mare influență asupra lui însuși.

Leadership: Ce ai la îndemână ca să controlezi emoția descoperirii unor frânturi de adevăruri izvorâte din experiențele vieții, în interacțiunea cu imaginea unei noi versiuni de realitate care te introduce automat în concursul unei cauze care nu înlătură caracterul și urmările faptei?

Realitatea „din afara" așteptărilor, creată de caracterele cele mai atipice, surprinde toate acele împrejurări cu impact sporit care susțin sau paralizează emoția descoperirii unor adevăruri sau frânturi de adevăruri, izvorâte din experiențele vieții, din impresiile asupra celorlalți și care îți produc plăcere sau neplăcere, dorință sau repulsie, simpatie sau antipatie.

Drept pentru care avem de ales între a presupune că înțelegerea leadershipului, axată pe acceptarea diferențelor dintre bine și rău produse de recunoașterea adevăratului potențialul uman, se află în fazele parcursului formator de tip *„ ghidează explorarea lumii din jurul tău, spre ceea ce poți face cu ea "*. Și faptul că roadele vieții, așa cum o înțelegem și o dorim, acele părți pe care le putem controla și acelea pe care nu le putem accepta ca fiind normale, se află la intersecția dintre măreție și josnicie.

A ghida propria explorare a lumii din jurul tău spre ceea ce poți face cu ea, înseamnă să te apropii de o înțelegere clară a adevărurilor care se ascund în spatele aparențelor și să optezi pentru fațada esenței a ceea ce rămâne în tine după ce ai acceptat totul.

Esența înțelegerii leadershipului este asemănătoare procesului însușirii scrisului cel mai pătrunzător: se dezvăluie prin parcurgerea unui dificil și tulburător drum.

Mai întâi trebuie să suporți un timp îndelungat consecința manifestării unui eveniment extern ființei tale, a cărui efecte cresc posibilitatea producerii unei game variate de trăiri. Apoi trebuie să-l accepți în realitatea existenței tale drept punct de reper pentru determinarea poziției tale dominante: de moderator al unei imagini generale severe, de revelator al unei semnificații mai nuanțate a lumii sau de om care suportă cu stoicism acea presiune a unor revelații care nu concordă cu setul de valori urmat și promovat în lume.

Singurul lucru pe care îl ai la îndemână ca să controlezi emoția descoperirii unor adevăruri incomode sau derutante izvorâte din experiențele vieții este acea motivație moderată de conștientizare a celorlalte contexte și valori din viața ta care să favorizeze o

nouă traiectorie a ascensiunii spirituale.

Ascensiunea spirituală urmărește doar manifestarea binelui și a alegerii de a rămâne fidel credințelor bazate pe smerenie, toleranță, dăruire de sine și iubire pentru om și umanitate.

Sensul leadershipului este dat de parcursul pe care îl ai de urmat după trecerea intersecției dintre modul de a vedea lumea și modul de a acționa în limitele ei, dintre adevărurile constatate independent de propria ta voință și acceptarea unei realități evaluată în conformitate cu capacitatea de a recunoaște emoțiile celorlalți și capacitatea de a reacționa la ele.

Source: https://neculaifantanaru.com/sensul-leadershipului.html